

NADALY

ELSŐ ÉVFOLYAM IDŐSZAKI VECSELPAP ELSŐ SZÁM.
 LAPTULAJDONOS: K. U. K. JNF. BAON. II/5. FELELŐSZERKESZTŐ: FÖLKER J. FHD.

BÉKŐSZÖNTŐ

114.493
 M. N. MUZEUM KÖNYVTÁRA
 VILÁGHÁBORÚ.
 1413. 82.

rosszu vajudas után a Nadaly megszü-
 letett, pedig már már úgy állt a dolog, hogy a
 sok baba között elvész a gyerek.

A Nadaly nem számít irodalmi értéket
 képviselhetni, hanem tisztán a néhéz percekben
 egy kis vidám derűt igyekeznek belopni a szívek-
 be.

Mindenestre énrőnek kell lenni az
 olvasónak, ne kívánjon különlegességeket,
 hanem fogadja olyan jó kíváncsisággal a dolgot,
 amilyen jó igyekezettel van a

szertkezelő

nyomatott a Nadaly kiadóvállalat s. k.
 közfogyójein.

1916

Hosszu haj, rövid ész!

Ezt a régi magyar közmondást nemrégiben haragga el öblös hangon egy ur, egy ötös hadnagy ur, számtalan számozott nagytiernek örökke jökedvő főinspektora. Nyilván valami nőre gondolt, mert köztudomászerűen eme közmondás nőre vonatkozik. Csak ugyan nőre gondolt a nők barátja, a nagy nőbarát, de nem arra, akit gondolni méltóztatol nyájias olvasó. Nem! Szó sincs róla!

De, hogy egyik szavamát a másikba ne öltsem, a dolog a következőképen történt:

Fent meg nem nevezett hadnagy ur, miután kicsereltte a karácsonyi Liebesgabe-kat, a mellékelt levelezőlapokon ékes szavakkal megköszöntö azokat. Közben egy esztelen gondolata támadt és az egyikre, amelyt nagy, gömbölyű betűkkel, némi helyesírási hibákkal lögyjökerelem magyarsos németiséggel írt, feladónak ezt írta: Mokány Berci kapitán.

Telt, mult az idő, amelynek méhében, amint illik, megfogant egy icike, jicike kis koland. Minck beszéljek sokat. A levél siveu táltta a kis mőt. Lelkében édesbus ábrándok támadtak, vizenyös kék szemei révedőve lekintettek messe.... messe, ahol a magyar kapitán, a Mokány Bercit vélte. Látatlanul beleeszeretett s miután édesanyjának megvallotta, hogy szívének, rúsaafaján kipattant a bimbó-levelet írt Bercinek. A levél tritales magyar fordítása így szól:

Kedves Mokány Berci kapitán ur!

Megkaptam a levelezőlapját és igen megörültem neki. Nagyon fáj a szívem magukért, a mi, hős katonáinkért. Irgam máskor is és küldjön egy fényképet. En is küldök majd magának. De most csak olyan van, ahol a mamával vagyok. Irja meg, hogy cigarettáik-e, vagy szivarozik. En fogok magának küldeni. Amit küldök, azt jó szívedel küldöm és szívja el egészséggel és ha erre jár, látogasson meg, a mama is kéri, meg a bátyám, a Hans.

Isten vele.

Wien, 1916. jan. 6.

üdvölettel

Susi Fleppche.

A levelet Mokány kapitán a bimbót annak rendje és módja szerint megkapta. A szóhatlanul meleg hangú szívenmarkolca, jóleső érzéssel áhampata meg, a lilkét és megbízseraglette a hátát s bár ő egy tofólorobó pig gentelmén, boldogságában azonnal megnyilatkozott s örömtől rérege hangon mondta el a menage-ban a levél történetét.

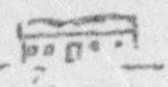
ISKOLA BAKÁÉKNÁL

HOL LAKHATIK

SUSI HEPCHE ?...

ST. MARIA

SZAROLTI

:GUSZTI:

Mondanom sem kell, hogy korrekt gentelmenhez illően mindjárt az esti gasztronómiai élvezet után válaszolt Berci kapitány ur, olyan bájosan, egyszerűen, ahogy csak egy csordultig feltörvén kapitány tud írni. Így a vá-
lasz:

Kedves Zsuzsi!

Mán csak így szóltalak ezután, lelhem, galambom.
Zsuzsikám, mert én aztal ki se mondhatom, hogy mennyire megörültem a levelednek. Látnom, hogy jó szíved vagy hozzám, mert hogy kérdesz, hogy mit rakolok inkább. Rakolok én szívat is, eigasztát is, csak sok legyen galambom. De van nekem itt két jó cimborám, a fráter Nyalka Zoltán, meg a fráter Pál, komendáld el őket a jó jó cimboráidnak, mert csak is szeretnek szíjni és ha nékik nem lesz, az enyimet szíjják.

melyhez hasonló jókat kíván az én galambom. Zsuzsikámnak

U. i. a képpet is várom.

Berci.

Miután ilyenformán megíratott a válasz, amelynek célja a Zsuzsi szíve bimbójának végleges kinyitása volt, akkor hangzott el a fontidővel kömondás az örökké jökendő hadnagy ur ajkáról, mivel Susi Heppche elfelejtette megírni, hogy Wienben hol lakik, így a Berci kapitány levele - a füstölőnivalókat illetőleg - füstbe ment.

Aróta ezzel a gondolatokkal kél, fekszik: Vajjon hán lakhatik Susi Heppche?!

Aporóságok.

Iskola, bakáknál!

Firer ur Tömpe kézzel-lábbal magyarázza a bakáknak, hogy a parancsot teljesíteni kell a katonának s miután már az egész iskola vágogozik, feltesszi a fogas kérdést: Hát osztán, ha én azt parancsolnám neked, Te bűdös népfelkelő infanterisul Pityintján János, hogy jere ide és, adjál nekem egy jó basit, mit csinálnál?

Inf. Pityintján: Ha nekem a firer ur aztal parancsolná, hogy adjak a firer urnak egy basit, hát adnák!

Firer ur Tömpe: Nahát csak azér mondom, a fene egye meg a szán szalonnáját, hogy kapnál is, akkor tölöm egy olyan belyár pofont, hogy dopperajembe szaladna le a belsőbe a fogad, Te meg löfcsirtba esnél az égbe, ott meg knitifbájgembe csinálnál szamogebilit az, Uristen elött!

Gusztli.

Magyarul.

Szegény Gusztli nem tudta kívánni a Nádály megrületését, pedig a szerkesztőség már jó előre elhatározta, hogy szerkesztetnő fogja megtalálni. Volt 80 koronájának óvadékba helyezésének ellenében rikkancsnak. (Igen jó lett volna a 80 K kiadói hivatali forgótökének. Szerk.) Most, hogy köriünkől hávozik, lehetetlen, hogy a jeles férfinnak ne szenteljünk egy pár sort. Születési helye és körülményei ismeretlenek, a rose nyelvnek szerint a sors igen mostoha volt hozzá, mert röviddel születése után, arra ébredt fel, hogy egy-két grammal könnyebb lett. Idővel a gyermekmenhely szárnyai alatt felhőtt és sietve bevonult az irodalom berkeibe, rikkancs lett. Mint jó baráfit elfogta a vágy és Klaffi barátunk vendégszerető szívossége folytán, a mi érdeklődésünk központja lett. Tekintettel előbbi mesetárságra, itt is a „Rihordis” munkatársak várt rá, amelynek igyekezet derekasan megfelelt. Ki ne látta volna őt, hátán a termással, karjában paplakkal, amelyekkel a magasabb kommandók kedvét magasabbra hangoltni volt hivatva. Azonban a magasabb kommandók igényei fokozatosan magasabbra nőttek az adagok tekintetében, amikkel nem fejlődött egyforma mértékben a szegény Gusztli testi ereje és így kiesőppent kényelmesnek nem mondható hivatalából, mert ma már tragikussal kell felszámítani mindazt, amit, acclott egyedül ő szálthott. Hosszas beható szemecere után Gusztli talpa alá utilapot kötöttek, amelynek számára Lajtmány ur kezébe került és így vele együtt utazik egy boldogabb hazaféle és a budapesti rendőrség égőre alá helyezett magát.

Proviantur köréből.

Provianturunk egyik tagja, hivatalos bejárólási körútjában, — amint kiküldött munkatársunk velünk közli — Jkl..... városában is elkerült és faradt tagjait már már az éjszakai nyugalomnak óhajtoha átadni, amikor az ajtó hirtelen felrobbant és belépett lihegve a kozarscei polgármester és vészjósló hangon dörögte: „Kártyaszagot érezek!” Provianturunk fiatal tagja egész életében udvarias ember lévén, töle lehetetlően igyekezett a keresésben segítségre lenni, végre is rövid keresés után rá is akadtak egy pakli kártyára a Moser külön termében. És mit csináljon két jól képzett férfi, ha már a kártya kezükben van, más, mint a játékok legnevesebbjét, a 21-est gyakorolják. Hogy, azért a kártyatechnika minden fogásában alaposan kinnüveljék magukat, az egész éjszakai felhasználták erre a célra, amelynek végeredménye folytán Provianturunk jeles tagja igen könnyűnek érte magát és még ma is azon töprekszik, hogy miért mondta a kozarscei polgármester: kártyaszagot érezek; mitor mondhatna volna — és se lett volna a stillgerübb, peneszagot érezek.

Tíz eset.

A kontrák is rekorták kézi hirtelenben egy új hang megjelent egy tíz

van "kiállítás, amely sietve-műveire készítette az illusztris társaság egyik tagját, akinek a kártyáadás mellett még stationsofficierkodás is feladatát képezi. Amint beteges hajlammal sív és tüdeje megengedte, rohamt a veszélytel szembeállni és sikerült is előnyös közreműködésével az előkelő stílusban járni és, a legújabbka igényeinek megfelelőleg berendezett, kívül-belül dachpappal bélelt, wri lakást possig léigétni. És mint aki jól végezte a dolgot, sietett vissza partijához, amelynek egy receptője volt tulajdonosa, amár néhai urilaknak. Az újszaman megkezdett parti rossz eredménnyel fenyegetett a statióra néve, aki, hogy a partit még kelő időben megmenthesse, kiméltesen tudtára adta a jelenlevőknek a híresetet, mire a villatulajdonos ijedtében elvesztette a partit, a statió pedig kéccbe olvasgatra az avarosi eredménnyel, vizsartaló szavakkal fordult a károsulthoz, mondván, ninesen kár havon nélkül", mire az lemondóan monolta: nálam a baj nem jár egyedül, mert még a pénzemet is elnyertétek.

Amint jó forrásból értesültünk, a károsult már megvizsartaló-dott, mert kitöltésbe lett helyére egy beavásrlási kirándulás és mi csak arra akarjuk figyelmeztetni, hogy nehogy időgubben is léigjen! ....

Ujfajta schrapnell

Az 4/5. Kompagnienál egy önkéntes káplár, ki bis megadással várja már hat hónap óta örmesteri kinevezését - ujfajta schrapnellt talált fel. A találmány lényege: Egy nagy schrapnellben kis schrapnelltek vannak, melyek különböz időben robbannak fel s ezáltal páni feletmet is nagy veszteséget okoznak az ellenségnek. Elméletben már minden készen van, azonban a gyakorlati kivitelhez két hónapi szabadság kellene. Mint értesültünk, a levet bírálaton D. Kemeth János Chefarel már megkapta.

Villamos taliankengerelő.

Eredményiben beláthatatlan levet forgat most fejében egyik főhadnagynak. A sausaluciai hid mellett levő utkengerelő gépet fel akarja huzatni bakacserővel a Sveta Mária-ra. Ott acután villamos áramot fogna bele a molba sa szabadesés tövénye szerint leereszteni a talianokra és villamos erővel ismét visszahúzni. Mit szólnak hozzá olvasóink.

Lehet róla beszélni! Ugye igaz! Nem igaz?

Emberismeret.

A Kompagniekommendant főhadnaggy mustórlja a ragouta önkénteseket s megáll az egyik előtt és kérdi:

Önkéntes, ugye maga ügyvéd?

Önkéntes: Nem, főhadnaggy úr, földbirtokos vagyok!

Főhadnaggy: Na ja. Freilih. Mindjárt gondoltam!

0.0.

HÁNY KILA LEHET A TALJÁN KIRÁLY?...

1100/1200

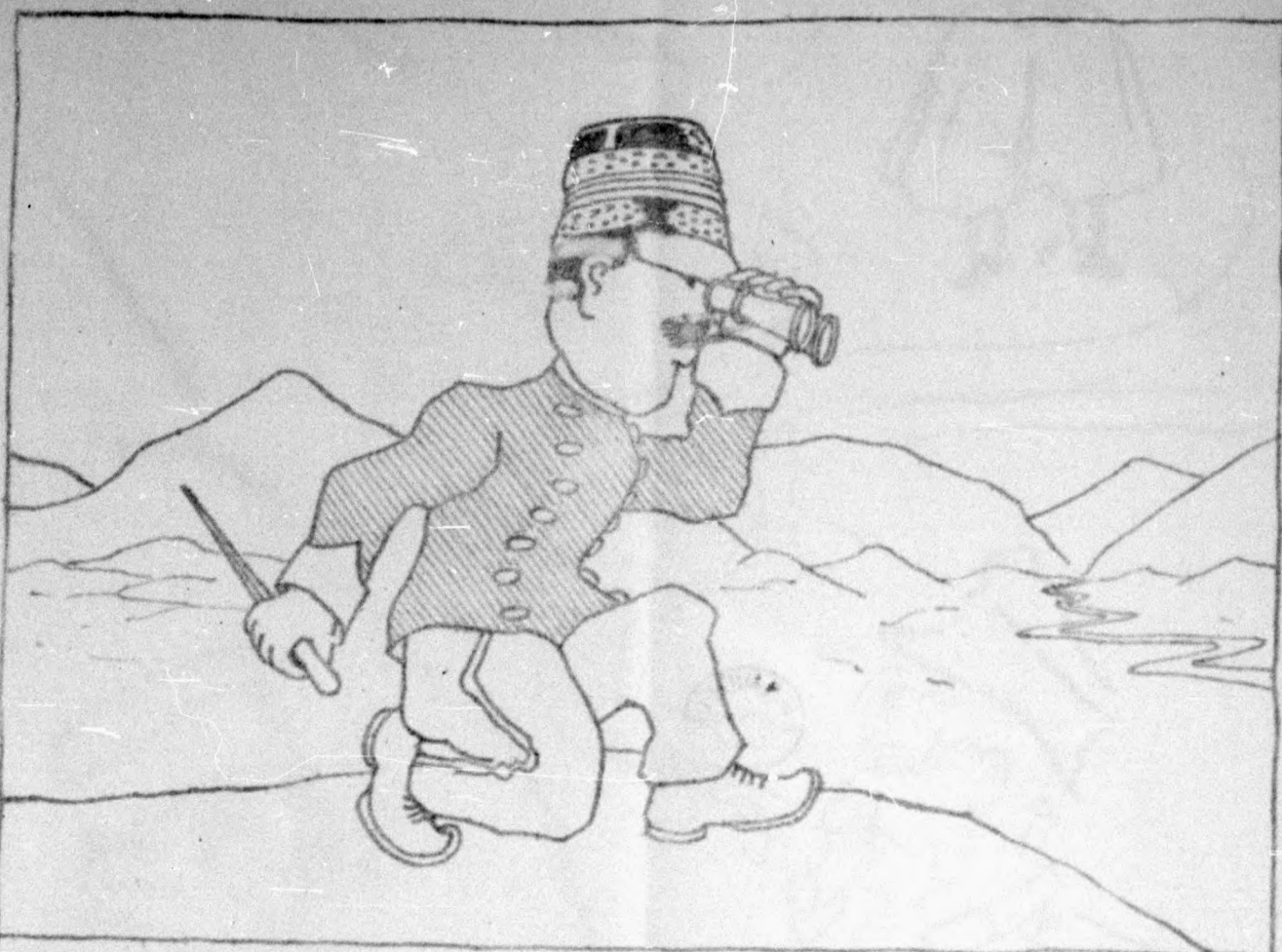

MUSEUM
KONYA
TARA

MUSEUM
KONYA
TARA

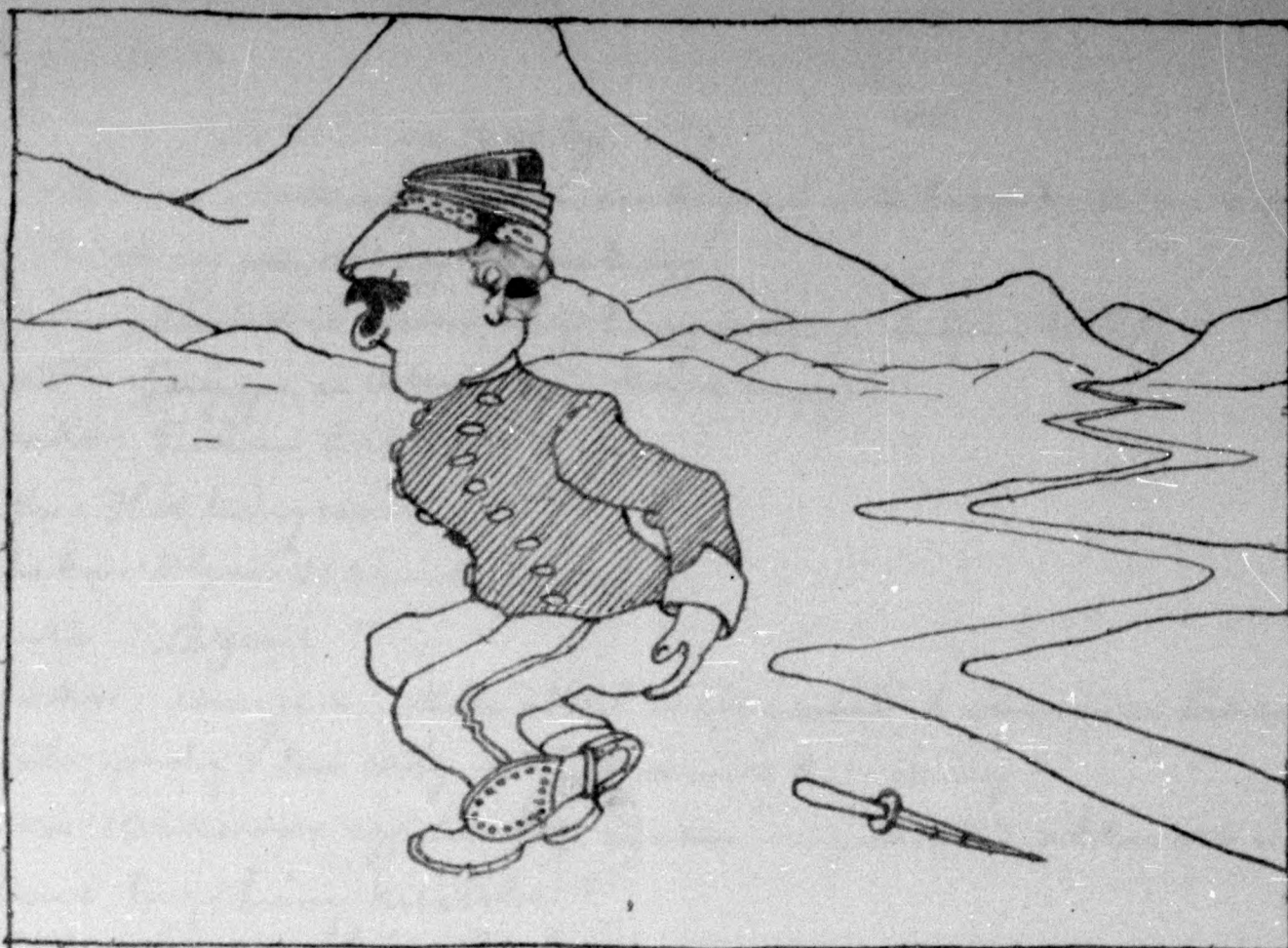

semleges szövetséges

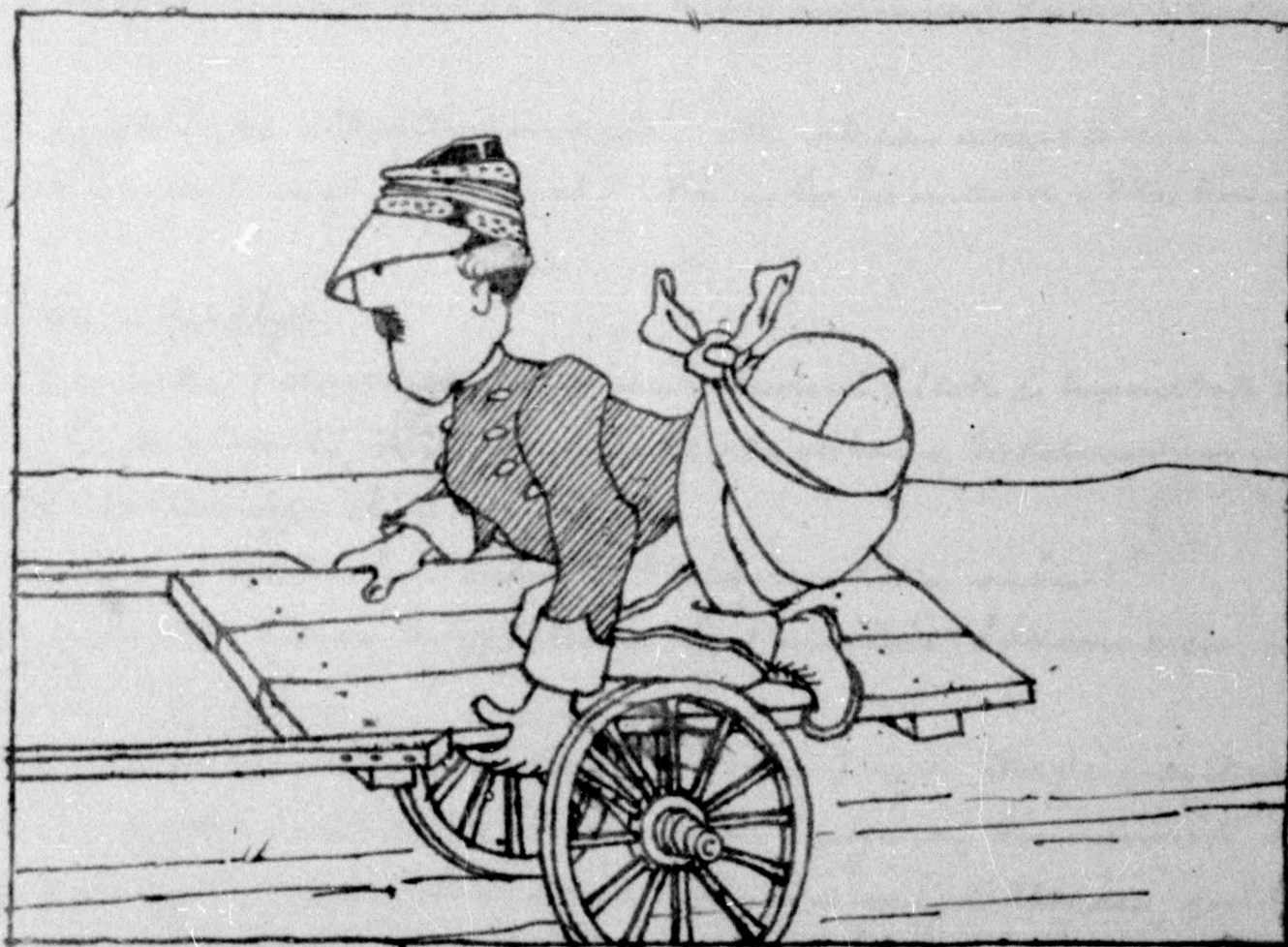

Kilépés a szövetségből

Jelentés a győzelemről

Hadiémségekkel jól „megrakva”

Innen-Ornan!

Előszó párbeszéd.

A halján király.

A bakák csinálják a futóárkot, csatognak a csákányok. Mikor kifáradnak, löknek egy pár szót egymásnak, így:

Öreg baka: Füstöl-e vesem, hogy hány centi, a halján király?

Regatta: Tuggya az Isten! Fain kend tuggya?

Öreg baka: Füstöm hát!

Regatta: Hát hány centi?

Öreg baka: Ohyan 120 centi formán!

Regatta: Affene!

Öreg baka: Amyi a! Mán elbül a löfgräbél semmi se látszana ki belöle, pedig e leve még soká kiva meg karácsony!

Regatta: (Csákányoz egy darabig, arután megáll) Hát akkor azt is tuggya kend, hogy hány kiló lehet?

Öreg baka: Füstöm hát! Csak azt nem tudom, hogy 25-é, vagy 35-é?

Regatta: Nahát szikra kis molyó ember lehet. Egy süldő, disztó is többet nyom nála.

Ujból hozzákordenek a csákányosáchoz és arután kvestenek tárgyain, hogy drága a disztó és kevés; kevés szalmát faszol a baka!

— — —
Az egyik baka elkiáltja magát: Né, ott jön a repülőgép!
A másik ottasról nagy flegmával: Na és ha nem szölsz, akkor tén nem jön!!

Aki látta a királyt.

Öreg baka: (dicsékszik, hogy mi mindent látott és tapasztalt már ő.)
Azt láttatok volna ti, mikor én standbeli vótam. Vakdinostben is vótam a király dekkungja elött.

— Regatta: Akkor hát kend a királyt is látta mán?!

— Öreg baka: Peroze hogy láttam. Láttam hát. Láttam ecer, de asse a vót!

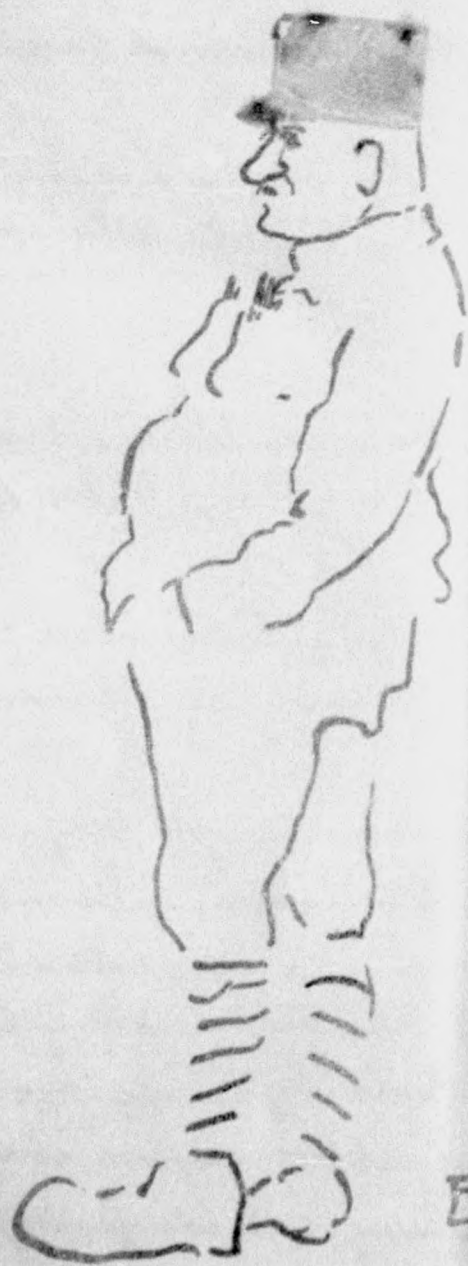
Megoldás.

— Kráplár is csutaknak be kell osztani a Trügel. Öreg népfelkelő már, kijött a svingből, csak felibe, harmadába tudja a „Kommenstól”. Néme-lül csak tixig tud számolni, azért látható a megdöbbenése, mikor végignéz a hosszi engon. Önmóllan bakkancsóban sétnyitnak a bütykei a fogas feladatra, de azért nekirág és harsány hangon keredi: Eroster rotompár, cwajter, dräfte, firtes, fünfter, aktes, wäjter, eintes rotompár. Ill egy nagy lélekretel van is elkáromkodja magát: Az istonyankóját neki, be s kan vattok! — arután folytatja: hömcsütes rotompár, ömcsütes rotompár, mebe-tes rotompár, neütes rotompár, halber rotompár, rote!

„HALJA MAGA
ZEMPLÉNI!”

EZ A STÁCZIÓS!

Arután nagy meglepődéssel megerosvarintja a bajnokát, sereint egyet és odasandít a bolcsármura, az új frajterre, mintha mondaná: Látod eszem, azért hogy én öreg szarasi vagyok, még meg tudom lenni a paradél!

Az Apróhirdetés.

A háború igen jó jogaim arra, hogy a fiatalok minden boldogságot felelőség nélkül megcsinálhasson. A bohém emberek egész napon át azon törtek fejüket, hogyan lehetne egy sikerült esetet csinálni. Van sok olyan, aki világiéletben nagy nőbarát volt és most kézzel-lábbal igyekezik, hogy a szépenemmel - legalább irásban - contactusban maradjon. Így csinált Zempléni barátunk is, a jobb hadnagy, aki nem átalotta 300 nővel is levelezni. Eláruljuk, hogy mindkét ismeretséget apróhirdetéseken úján szerette. Barátunk, a deklungban mindenféléről gondolkodott és egy szép napon az apróhirdetéseken felől elmélkedve, maga is kedvet kapott arra és pár napra rá, egyik eltűnt lapban a következő apróhirdetés látható napvilágot:

"Intelligens uribánnyal levelezésbe óhajtam lépni egy, a déli harc-terem kúrdó, mindenki által csinosnak mondott hadnagy. Fényképes leveleket kér az H. B. kiadóhivatalába, "Somogyi bakatist" jelzésre. Ismeretség és házasság nincs kívárva."

Alig, hogy két-három napon át megjelent az apróhirdetés, a levelek tömegével árasztották el fiatal barátunkat, a levelezni óhajtó, intelligens uribánnok, akiknek minden társadalmi rétege képviselve volt, köztük: szobalány, bonne, nevelőnő, házi kisasszony, házi-vezetőnő stb.

Alig győzte barátunk a levélözöslést. A harmadik napon azonban kellemetlen meglepetés érte.

A sok levél között egyiknek régiemert illata megintotta arról és az illat után mihamarabb rabukkant a kis levélre. Fömrös az irás és rosszal sejtve bontotta fel. A levélkében, melyet egy régi barátnöje írt, szépsérint az állt:

"Hallja meg Zempléni, mégis nagy szívány maga, hogy nem elgőzök meg a magára szeretettel gondoló, odadó barátnöjénél ismeretséggel, hanem még "Somogyi bakatist" jelíze alatt apróhirdet. Hát azért gondoltok én magára olyan sokat, hát azért vagyok én magához; no, de csak egyszer találkoztunk, ki is klopárom azt a csalfa két szemét."

Mondhanunk sem kell talán, hogy barátunk azóta esthűlt ellensége az apróhirdetéseknél.

Regény-csarnok.

Egy feldarsandár emlékiratai.

Könnyelmes állásomban menykőrapásként ért a parancs, hogy további szolgálattételre az... i. államisparancsnoksághoz lettem beosztva. Szomorodott szívvel szedtem össze kisded cőtökötömmat és szaporán lépésekkel igyekeztem új helyem felé. Keserves gyaloglás után végre elértem a felt-helyre és jelentkeztem új fellebbvalómmal, a... i. stations-offiziernél. Mintán régi esendőtapasztalataim folytán mindig sértéségesnek tartottam a körülményekkel való alapos megismerkedést és mintán fellebbvalóim szava szerint bennem egy detektív veszett el, főlem felhetően igyekeztem ebbeli tudásomat igénybevenni. Nem érdekléltem, ha első sorban magát, az új kommandóházomat írom le, mert az ő működése, már előrevérem, vörös fonálként fog végig húzódnai tábori esemlési működésemben.

A főhadnagy - a galleriján levő két csillag után, éleselméjűségem alapján, ezen rangra következtettem - javakorbeli férfi, meglehetősen beszéreménytelenségekkel; [persze ezt nem megadhatóan mondani, mert a szolgálati szabályzat szerint fellebbvalókról rosszat mondani nem szabad] ugyanis amiint mielőtt szabósemmel rámentem, [ez volt azelőtt a mesterségem] rögtön láttam, hogy a szussza 140 cm. míg a mellé csak 120 cm; így tehát Adonisznak [igy olvastam ezt a Rozonyai féle regényekben] nem volt mondható. Tekintettel, hogy a gallerija nem volt begombolva, rögtön arra a követkeletésre jutottam, hogy a szabás 42-es volt, de ma már kitetszik neki híremi 44-es. Az hiszem, ma-holnap egy újabb gallerit kell szerkeszteni, mert a meglevő nem tudja elrajtani dupla fokóját. A galleribővítés okára mindjárt rájöttem; sejtettem, hogy csak a finom kosztól lehet, mindjárt el is határoztam, hogy igyekvenni fogok ugyanazon étközidőnk külsőjében. Hogy a főhadnagynom jól élhet, már abból is következtethetem, mert rövid szemrevételezés után megállapítottam: magylábon - legalább is 47-es - él.

Beszéd modora és érintkezési módjától arra következtettem, hogy boldogult civil korában közigazgatási tisztviselő lehetett; persze, hogy mindjárt nagyobb melegséggel mértem rája, hiszen kártársak vagyunk, mert hát a m. kir. csendői is csak közigazgatási tisztviselő, vagy mi?!

Ezen - a tábori esemlési kruszon és egyéb magasabb esemlési iskolákban loajátitok - mielőtt szemrevételezés után, az előt illendőséggel kérem beendőim körülírását.

A parancsok kiadása közben sok esetben igen saorbaajöttem, mert nem tudtam tisztábjönni, hogy tulajdonképen milyen esemlési is van a legom. Szigorú parancsokkal adták ki a faluban maradt leányzóknak

nőve. Ezt igen furcsának tartottam. Míg a sobója olyan képeket van to-
li, amiről az ember azt hinné, hogy nagy barátja a nőknek, addig a
paramosai éppen az ellenkezők; máris most vagy fityeg hámpusk neki a lá-
nyok, vagy pedig jámbor családapának kell lennie, aki csak itt mer
legénykedni és otthon nem is az az a hátszón, vagy pedig kiadott máris
benne a régi fiatalság híre sirígykedik a többiekre. Tízontöré mig nem
tudtam - így hirtelenében - ítéletet alkotni magamnak, mája gonosz-
kozom ma este a dolgotól. De igen jó embernek tartom, mert az arca-
la bele van kitérve alkoholos ivégekké is az azok fagyasztását els-
mozdító poharakkal. Ebből nyomokban arra következtettem, hogy igen
vendégszerető ember lehet, aki a vendégeknél tartja az a sok italt.

Ugy látom a hársát nagyon szeretné, mert folyton emiattól kezdte.
Mindig arról beszélt, hogy milyennek kell az emiattogódnak és a ha-
sonló rokonságukra együtt berendezkedésüknek. De ugy látom, igen
finnyás ember lehet; a feltételek hiptaragra való igyekvészetet ajánlotta
különösen figyelemre, mert ahogy ő maga mondta, nem veszt
az embernek mindreféle olyan dolgokat látni, amittől elmerg az étvá-
gya - kötelességemnek tartottam figyelemre, hogy nekem soha-
sem volt ilyen dolgokra étvágyam. Erre ingerülten kezdett, hogy nem
kiváncsi az én megjegyzéseimre. Ebből nyomokban arra a következtetésre
juthattam, hogy igen ideges ember lehet, aki még ilyen jámborságot is
haragudni tud. Főnek láttam tehát szótve elhárítani. - Így a,
mája elfelejtettem még feljegyezni, hogy a főhadnagy nem vendégsze-
rető ember, mert nem kívánt még semmiel sem; ugy látom, szobó-
sáifer?

Nyomban az utcaán kihívtam magam, hadd lássanak engem
lekinthelyemben pompáim. A portyórát kezdtem meg is estefélé, egy
hárs elött menett, furcsa hangok ütötték meg fülemet. Később gonoszoltam
magamban, lábricsendőt itt a Te hatáskörödtam vagy, most meg-
keresheted működésedet, a rendszámlást. Odalapultam hát az
ablakhoz és kihallgattam a beszélgetést. Hát valaki nagy hangon vitte
bent a szót, míg a többiek igen józavon nevettek. Mindeztán hivata-
losan is megállapítottam magamban, hogy itt biztosan valami ai-
niesz hat eldarást a farsadt katonáknak, hát a további portyóra te-
rere léptem, az egyen nem hiába! Egy baka, akaron mondani hiva-
latos nyelven, egy k. u. k. Infanterist részeg állapotban neki talált sa-
hadni a rendőri lekinthelyt fenntartó tengeremnek, mely merőleges-
ért nyomban a kiterbe, abaron mondani a stationárestba levitel-
tem de és szótve mentem a főhadnagy irvák a jelentést megtenni.
Közvetlenül megfaltaim a menést, ahol bizonytalanul kerestem

a stationsofficier urat.

Hát mindjárt jelentkezett is egy úr, de én erősködtem, hogy a stations-officier urat keresem. Ő megint csak azt kérdezte: mit akarsz tőle. Sohse szerettem azt, ha valaki rendőri tekintélyemben akar csorbítani és így hát kigyűrttem a békehírőből hamarosan, aztán igen illetékesen – ahogy azt a budapesti rendőri iskolában tanultam – megmondtam neki, ne tessék már vellem vizezkedni, nem a háború lelkiét urat keresem én, nem kell nekem kenetteljes beszéd, meg lelki vigasz; a stationsofficier urral volna nekem egy kis ügyes-bajos dolgom. Itt hát, volt erre nyertes a levelet urak között és én büszkén huztam ki magam az ékeszobó tulajdonnyom újabb megbőrsültetésémián, azt már is zuhogott ráim az áldás, mert hát tudja az Isten, hogy volt, már mégis csak én volt a stations-officier. Szégyeslegve ballagtam ki a szobából, de hát ki is nézve volna azt a jó, holdvilágképű arcjátját fekete sapkában másnak.

Kiint körülnéztem, hogy hol is vagyok tulajdonképpen, hát nem azon rablak álltam, ahol a színészt hallgattam. Most jöbök csak rá, milyen hasonló volt a színészhang, a stationhoz. Csak nem színész ex civilben?

It's, de elég is ez nekem egy napra tapasztalásnak.

Levél a táborból.

Blaschaker, 1916. febr. 6.

Édes babám, Luasa!

Kívánom, hogy ezen pár óráim a legfrissebb egészségben tanuljon. Én nekem hála Istennek van meglehetősen egészségem, amit neked is hasonlóképpen kívánok. Már nagyon furja az oldalom, hát megírom neked. Édes babám, hogy kitérte a kapitány úr a mellémre, a II. oszt. exiszt. emel. midt is he haza menek, büszkén gyűlöltök velem vasárnap délután a tábort, a kórhozjott Iozig kórházjába. Igaz a la, majd elfelejtöttem megírni, hogy hát hogyan is jöttem hozzá, ahogy a kis erőmhez, amikor én csak egy officerschüler vagyok! Hát. ehhez. Tegnapelőtt kiment egy postny tőlünk, azt bárhol is így akartunk, nem tudtak taljánt hozni. Hát azt mikor mi ezt láttuk, hát már örevelünk az szemünk, hogy ne most magunkatjuk dicsőök, mi az büszkület, mert mindig lepörkolták a többiek bennünket, hogy ő így-meg így, nem voltak katonák. Össze is bocsátunk rögzest vagy rögzest dicsőök, azt elmentünk postnyba. Hát amint möggyünk-mönölegyünk, azt állástunk a nagy deróltengőrt, rátanultunk egy taljánt a'okra.

Ehasaltunk, oszt bekukurokáltunk. Flát csak láttuk ám, hogy az
hajánok ösenek volanit. Mán mondok a pajtáronkba. Pé, ugorjunk
be, most ippeg jókor jöttünk, ippeg a vacsoráha. Pé is ugrottunk oss-
tán a kivi gránival ~~hő~~ szelvényűdóan jó estvel-el. Közöntünk,
mire egy pár ijedteben elterült a földön, oszt ég vért köpködték, míg
a többiek meginvitáltak a vacsoráha. Flát megröntem az éltap-
jukt, oszt el is mentük tül eesibe az étvőgám. Hideg rizsát, sa-
márhustól kolánit és hideg krávet ölték; azt mondták illé mindig,
azt ösenek, nem seveki az nyomunk a meleg étell, osztán az em-
berük, a dánusis, meg a hadorna mindéig az psédikálék, hogy
a hideg étöltöl szip lex az ember. Meg azt is elmondták, hogy
mikor már nem seiveltek a hideget, mög a hideg étölt, hát bizony
lármaékkodtak jobb közért, azt mondták nekik, hogy csak zjú-
jének nekünk, azt vaggék el löhünk. Flát próbálták is, de anfon-
dik, igön ügyetnek a magyarok a magukira. Flát látom, hogy a
stögények igön kivannak állva, hát azt mondták a pajtá-
sonnak, Pé vigyük el magunkkal vacsorára, azt mikor ki-
hirdettem, hogy nálunk székely gulyás löi, hát eeseribe
elgyütt velünk 22 ember. Azt mikor megröntünk
engedélyt kértünk a kapitány urtól, hogy vendéget hoztunk
vacsorára, hát a kapitány is mindjárt kért egy szobálót
nekem is. Éddig van is miess más kép.

De most már xárom levelém, mert kiötötte a gardám,
hogy Tános, horrad már be a vacsoráim, de unaja a jövő hetem
es még irak neköd xáram, kihex vagyok mindélig vóltozat-
lan szerettel.

Tános.

U. i. Adjad át üdvöletem a lányoknak, a Marinnak, meg
a Katinak, meg az ányomnak, meg a kedvös teülednek, ird meg
megbarjartt már a Riska, osztán, hogy jó seivel vagy. emég hoz-
zám. A komán urat is hírtelém, meg kántor urat is. Mond még
a jegyző urnak is, hogy börsületel hoztam a falura, meg osztán a polé-
báns urnak is. Igaz a, azt is hallottam, hogy az a kajlakátn, ki-
ugrás semm Péti legyekkedik körülöttem, mond meg nöki, hogy le-
ntém az derekát, ha nem hágy neköd bekit, mert én már
hajánt is tucájával eszöm éhomba, hát ötet is megeszöm
früshükre. Flát edis keretém eskölak, azt légy hü hoz-
zám, külsőben nem hozok neköd marussot, meg aszolyát
Stálijából!

APRÓ HIRDETÉSEK

Elveszett

a helyzet kulcsa. Beszültes megtalálós | a példát nem töl-
hünk kell venni, keressük, hogy illő jutalom mellett az
, Miniszterelnök Róma " adja át.

Áruló

egy királyság, jutányos feltételek mellett. Reflekt-
kánosok 10 korona előleg beküldése mellett legyünk
ajánlatok. Mikita Syon.

Körelőadások

barbására vállalkozik jutányos díjazás mellett
Brazilian, D' Ammizio felelősség nélküli társaság.

Sürgösen

keressük előnyös feltételek mellett egy hadi-
kölesön.

Ajánlatok "Itália" címére a kiadóhivatal-
ba intézendők.

Elveszték

érdekeink Albániában. Felkérjük az entente
államok, hogy gyors segítségükre siessenek!

Értesítünk kérjük, "Baj van Valónsban" címre.

A "Radaly" előfizetési árai:

Egy évre: 24 K, Fél évre: 12 K, Hét évre: 7 K.

Az első példány száma 1 K, egyébként egyszámú ára:

60 fillér. Nem előfizetőknek az egyszámú ára 30% kal

-csúszóbb.